

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.156/2012/15.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, **2013. év szeptember 12. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 15.B.121/2010/16. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét egyaránt 3 (három) évre enyhíti.

A vádlott a börtönbüntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

A vádlott által 2012. év január hó 23. napjától 2012. év május hó 10. napjáig házi őrizetben töltött időt a börtönbüntetésbe akként számítja be, hogy egy napi szabadságvesztésnek 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Budapest Környéki Törvényszék 15.B.121/2010/16. számú ítéletével a vádlottat 3. rb. a Btk. 256. § (1), (2) bekezdés a) és c) pontja szerinti befolyással üzérkedés büntette, 3. rb. a Btk. 256. § (1), (2) bekezdés c) pontja szerinti befolyással üzérkedés büntette, a Btk. 250. § (1), (3) bekezdése szerinti vesztegetés büntette és a Btk. 225. § szerinti hivatali visszaélés büntette miatt - halmazati büntetésül - 4 év börtönre és 5 év

közügyektől eltiltásra ítélte, valamint 51.000.- Ft vagyonekhozást állapított meg, és kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott felmentése végett, a védője elsődlegesen felmentés másodlagosan enyhítés érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.462/2012/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén nem képviseltette magát.

A vádlott védője a nyilvános ülésen fellebbezését fenntartva a vádlott tagadó vallomására hivatkozva indokolta a felmentésre irányuló indítványát, míg a büntetés enyhítését az időmúlásra, a parancsnoki vélemény tartalmára, a vádlottal szemben alkalmazott kényszerintézkedés hátrányaira és védence büntetlen előéletére alapította. A büntetés enyhítése mellett a végrehajtásának felfüggesztését is indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot.

A fellebbezés részben alapos volt.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslat alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes körben felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az ügyfelderítési kötelezettségét körültekintően teljesítette. Az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, az ítéletben felsorolta, majd értékelési és mérlegelési körébe vonta. Az ítélet tényállását a vádlott tagadó vallomásával szemben a tanúk vallomására, az okirati bizonyítékokra és a titkos információgyűjtés körében beszerzett mobil telefon lehallgatási anyagára alapította. A felderített bizonyítékokat egyenként és összhatásában is értékelte, összevetette és mindezek együttes értékelésével és mérlegelésével megcáfolta a vádlott nyomozati előadását. A lehallgatás körében figyelemmel volt a felhasználás kötött és szigorú szabályaira, ezekről és a felhasználás törvényességéről helyesen és iratszerűen adott számot az ítéletében.

Mivel az elsőfokú bíróság tényállása megalapozott, a bizonyítékok törvényes, logikus az ésszerű gondolkodás szabályainak megfelelő értékelésének eredménye, a védelem felülmérlegelést célzó, felmentés iránti fellebbezése nem vezethetett eredményre a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú ítélet tényállását csak az időközben bekövetkezett változások miatt, annak személyi részében kellett kiegészíteni a Btk. 352. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a következőkkel:

- A vádlott alkalmi munkavégzésből napi 5.000,- Ft. jövedelemre tesz szert. Barátnője gyermeket vár a vádlottól, és a barátnő korábbi kapcsolatából

származó két gyermek eltartásáról is a vádlott gondoskodik. A jövőben közös vállalkozást kívánnak indítani.

A fentiek szerint kiegészített tényállás hiánytalan, amely a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és törvényes a bűncselekmények jogi minősítése is, ezért annak részletesen kifejtett indokait szükségtelen megismételni.

A védelem okfejtésével szemben az elsőfokú bíróság nem terjeszkedett túl a vádon, amikor az üzletszerűséget megállapította és a befolyással üzérkedés esetében a bűncselekményt felminősítő, súlyosabb minősítést eredményező körülményként értékelte. A vádirat történeti leírása tartalmazza az üzletszerűség tényállási elemeit, ezért az elsőfokú bíróság eljárása nem kifogásolható.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta és az ítéletében felsorolta. Ezek csak annyiban szorulnak korrekcióra, hogy nem enyhítő körülmény, és ezért nem írható a vádlott javára, hogy a bűncselekmény miatt megszűnt a szolgálati viszonya. (Csak megjegyzi az ítéletábra, hogy annak közös megegyezéssel való megszűnése egyébként is inkább kedvező volt a vádlottra.)

Nem osztotta a másodfokú bíróság a védelem álláspontját a vádlott büntetlen előéletének javára való értékelését illetően. A vádlott munkavégzésének, szolgálati viszonyának előfeltétele volt a büntetlen előélet, ezért külön nem értékelhető az enyhítő körülmények között.

Hasonlóan nem értékelhető enyhítő körülményként a védelem által hivatkozott kényszerintézkedés hatálya alatt állás, mivel az szükséges volt, és a büntetés végrehajtását biztosította.

Ellenben igen jelentős az időmúlás, amely egyrészt a bűncselekmény elkövetése óta, másrészt az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt. Erre az objektív büntetés-csökkentő tényezőre és a vádlott eltartási kötelezettségére tekintettel úgy ítélte meg az ítéletábra, hogy a jogerős döntés meghozatala idején az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés már súlyos, indokolt annak mérséklése.

Az ítéletábra erre figyelemmel a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartalmát a rendelkező rész szerint enyhítette, és arányosan, a főbüntetés mértékéhez igazítottan az alkalmazott közügyektől eltiltás mellékbüntetés idejét is csökkentette.

A vádlott megváltozott személyi körülményei, az eltartására szorulóknak száma és a várhatóan születendő gyermek miatt továbbá a hozzátartozóival történő jobb kapcsolattartás érdekében a másodfokú bíróság lehetőséget látott arra, hogy különös

Faragó Erika
bírósaági ügyintéző